

Ønfter om Jernbaner paa Sjælland, som ere fremkomne til det sjællandske Jernbaneselskab. Der er af det ærede Medlem kun nævnt enkelte Ønfter, og at der er blevet givet Afslag paa dem, og at det Samme er overgaaet et, som det ærede Medlem selv har forebragt det sjællandske Jernbaneselskab; men jeg kan supplere disse Ønfter med nogle flere endnu, og jeg finder det rigtig at gjøre det, for at man dog kan faae et fuldt og klart Overblik over det Synderregister, som det sjællandske Jernbaneselskab har i Følge den ærede sidste Lægers Mening. Der foreligger saaledes et beskedent lokalt Ønste om en Bane over Frederiksøer til Lynæs, om en til Sjællands Odde fra et Punkt paa Nordvestbanen, om en Forbindelse fra Vest over Sorø og Slagelse til Næstved, som nok nævntes af det ærede Medlem, om en Bane, der kunde sætte Kallehauge og Møen i en passende Forbindelse med de nuværende Linier, som det sjællandske Jernbaneselskab driver, og endelig om at sætte Stjælskrægen i en passende Forbindelse med Banen. Nu tror jeg at have nævnt de Ønfter, der ere komne til min Kundskab, og nu vil jeg sætte disse Ønfter, som jo ubetinget burde have været tilfredsstillende, og som det ærede Medlem finder, at der var god Grund for Regjeringen til at gennemtvinge lige over for et privat Selskab, i Forbindelse med den ypperlige Finansoperation, som det ærede Medlem vil tilraade det ærede Thing i sin Tid at slutte sig til, for at komme i Besiddelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Aktier til en Pris over den bestaaende Kurs, der, saa vidt mig bekjendt, er 107 eller 108 Rd. At man med saa megen Lyst ser hen til at komme i Besiddelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Linier, at man kan anbefale at komme i Besiddelse af dette Selskabs Aktier til en saadan Pris, er selvfølgelig kun fornuftig begrundet i, at man ser hen til det sjællandske Jernbaneselskabs nuværende Status, hvorefter det giver sine Aktionærer en passende Dividende i Forhold til den Pris, hvori Aktierne staa. Men naar det ærede Medlem tilraader Thinget at købe Aktierne til en Pris, der er højere end den nuværende, med Udset til siden at imødekomme alle de Ønfter, der fra forskjellige Sider maatte fremkomme, saa tror jeg virkelig, at Rigsdagen vilde gjøre en saa slet Dandel, at vor hele gode og blomstrende Tilstand utvivlsomt vilde gaa bort ad den Wei. Jeg vil endnu nævne en Ting, der maa være det ærede Medlem fuldkommen præsent, og det er, at hvis vi i dette Dieblit gif hen og stat en Sum af 20 Millioner Rigsdaler — thi det sjællandske Jernbaneselskabs Linier repræsenterer en saadan Sum — i denne Forretning, saa vilde vi ikke med den Liberalitet, hvormed Rigsdagen hidtil har imødekomet Ønfter fra de øvrige Provindsjer, kunne støtte de lokale Interesser der. Hvorledes skulde vi i saa Fald aarlig kunne tilskyde til de private Jernbaneanlæg flere hundrede Tusinde Rigsdaler,

ja indtil en Million, og jeg tør stille det ærede Thing i sikker Udset, at Tilskudet vil stige højere, saasnart vi havde taget paa Gaanden et saadant Aktiv, som vi maatte betale med 20 Millioner Rigsdaler, og som sikkerlig vilde kræve 20 Millioner til, naar vi blot skulde imødekomme, hvad det ærede Medlem kaldte berettigede lokale Ønfter. Jeg tror, at vi skulde være meget glade ved, at den danske Statskasse har faaet frie Hænder til at ordne sit Jernbanevæsen i de andre Provindsjer, jeg sigter navnlig til Sylland, som haardt trængte til Jernbaner for at kunne komme til den Opblomstring, som vi Alle maatte ønske dem. Selskabet har med en aldeles nominel Garanti sat os i Stand til at være fuldstændig ubekymrede om at lade Sjælland og Kjøbenhavn blive forsynede med Jernbaner og givet os fuldstændig frie Hænder ikke alene til at forsyne Jyn og Sylland med Statsbaner, men til nu ogsaa at kunne komme de lokale Ønfter i Møde ved at give et passende Tilskud til saadanne Foretagender, hvor det lokale Initiativ stillede sig i Spidsen. Naar det ærede Medlem nys saae med saa megen Henrykkelse til de to sidstnævnte Dele af Landet, saa beder jeg ham dog erindre, at medens der her i Sjælland kun forlyder Fordringer til det sjællandske Jernbaneselskab og Klager over dets Afslag, saa har man i Jyn og Sylland taget Sagen paa en anden Maade. Der have nemlig vedkommende Egnene selv gjort betydelige Tilskud, de have erkjendt, at det at faae Jernbaner var et Gode, som de vilde offre noget Alvorligt for, de have ikke givet sig hen til Klager, men foretaget Handlinger. Naar man vilde gjøre dette her i Sjælland, behøvede man ikke at bede Regjeringen om at tvinge det private Selskab til at gjøre finantzielle Offre, der ikke paa nogen Maade kunde være svarende til det Udbytte, som den Private ved at sætte sine Midler i de sjællandske Jernbaner maa antage, at Staten efter billigt Hensyn har villet byde det. Vi kunne ikke her finde det rigtig at tvinge Folk, som i god Tro til den billige Administration have sat deres Penge i de sjællandske Jernbaner, til at nøies med et Udbytte, som ikke svarer til de Penge, de have sat i disse Foretagender. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem, naar han ser hen til den blomstrende Tilstand paa den anden Side Storebelt, vil finde, at der foreligger ikke Klager, men Handlinger, og at man ikke der fordrer finantzielle Offre af Staten, men at man gjør dem selv. Naar det ærede Medlem sandt, at det maatte være saa pinligt at gennemlæse dette Lovforslag, da kan jeg forstaa de Kvaler, det har maattet forvolde det ærede Medlem at se Bestemmelseerne i dette Lovforslag, men jeg vil dog tillade mig at gennemgaa nogle enkelte af disse Bestemmelser, for dog forhaabentlig at dulme denne pinlige Tilstand. Naar det ærede Medlem saaledes siger, hvor besynderlig det maa falde, at Regjeringen har kunnet ville gaa ind paa at give det sjællandske Jernbaneselskab